

Proreector Et Senatus Academiae Ienensis L. S. D. : Etiamsi malorum & automat#n, uti quidem vocantur in scholis ... ; P. P. die 2. Iunii Anno 1611.

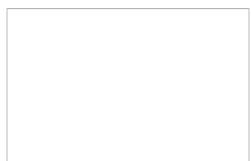
[Jena]

Phil 2° 00268/02 (110)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00006776

urn:nbn:de:urmel-33d55ea5-e99f-4c1b-ac5f-c587a62147106-00006073-17

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

PRORECTOR ET SENATUS ACADEMIÆ JENENSIS L. S. D.

110^b

Etiam si malorum & aversariorum, uti quidem vocantur in scolis, & adhucq; quae & animos hominum petunt, & corpora invadunt, & eodem fortunis suis evanescunt, plenum sit mare, plena terra, quod ait Poeta: tamen iudicium Domini a domo Dei incipere, & Ecclesiam potissimum cruci subiectam esse, cum faciat altera, tam experientia quotidiana fati pergit, tantum vero faciemus de martyris, que hac astate nostra totam Europam cruentant: non de certorum dilectorum paucis, que non possunt non frequenter: sed tribus saltem verbis attingimus de quaerac; que inter pios numero platinis sunt, male gravissime, tempore non raro diuturna, & tolerare difficultate. Illis vero p̄s, quos amat ardentissime, Deus immittit: non quia d̄c̄ḡa ḡa ḡa, quod propter & peculiariter (sū cum membris habet Diabolus: sed ut haec aram, quanto duriores sunt, tanto plus elicere boni, & ita quidem est tenebris lucem educere, si quis habent elatorem, caſigat & deſpirat: quod argumentum est infinita sapientia, & immensa potentia documentum. Tertius & tantum m̄j̄r̄is parum animos, bētes volentes possumi. Deniq; ut his afflictionibus defatigati & exsangui, Deip̄m̄ sitiant ardentes, & ferat, maiori cum sollicitate exceptant, ac longe pluri, quam illi beatuli, qui exhortantes, quod humiliat me, ut dicerem justificationes tuas. In hunc iudicium agnoscit omnes, & has cotulit variarum calamitatum explorator haecnam virum Reverendum & Clarissimum Dn. D. JOHANNEM GERHARDUM Ecclesie Helveticensis Pastorē & vicinarum Superintendentem vigilissimum. Etenim ab eo tempore, quo Helspergi velut in specula quadam contra Pontificis lopus & vicepsculi constituta sit, multis cum afflictionibus, dubio prece, Diabolo periculum, & permisit, faciente, amictum hunc exregere de statione sua depelere posset, confitatus est. Namquam beli habuit, manuque bene valuit, sed corpore perfite fuit inservire, & nuxu uenire: que quanto sit molestia, salem illis cant, qui & ipsi morborum languores, & dolores experiuntur. Filiiolum nostrum, non acerbissimi doloris tenet, quem & ipse Spiritus sanctus, quid est Philadelphus, exaggerat, amissus BARBARAM uxorem & auxilium fere quating, per mentes leculo affixam habuit, & deniq; coram mente videt: quas etiamne si quis locutus est eis, ne deribus ignotis judicet, sed hanc sententiam suam è alijs defendat, donec & ipse morbos sentire, liberorum justitiam facere, & ordinata soluta quid vel dulcedam, vel amariorū habent, degustare cōpetit. Haec calamitatis uenientiam conseruamus, eamq; sequidem alius non licet, reprobata bonitatem & officiam. Nata fuit illa Vinaria, Patri JOHANNE GEORGIO NEUMEIERO COBI SCHRÖTERI Confusa Vinaris filia, nunc tempora Reverendi & Clarissimi viri D. JOHANNIS MAJORIS Pastorē, & Superintendentis nostri uxoris dilectissimā, ante trecentum fere cloacata fuit Reverenda & Prestantissimo viri Dn. JOHANNI GÉRHARD. Thys Doctor celebrerrimo, qui cum suis alijs querellis concorditer vixit, amans maritū, virtuoblesatio, levamen, solitatem, & desiderium oculorum, rāp̄uū omnium virtutum, optimis modestia, humilitatis, mansuetudini, & diligente in administracione rei familiari. Eius enim que fuerit pietas, & quis ardor quotidiani in fundenda ad Dicem precium, nonnulli orane, ipsam quiniorum. Sui sicut annū precedentis die 24. Decemb. inter maximas paupertatis difficultates filium est enixa, qui nonnulli p̄d̄ die a nascituris 18. vitā fundit est. Ab tempore primō in tertianam incidit, quia paulo p̄d̄ duplicitate cepit, & tandem in hec cam, & Phthisis degeneravit. Vt fuit Medicis Coburgensis opera handi diligenter, quid tamen morbus ille, quicq; lethalem & pene hereditarium suisse & eventus docuit, expugnari non posuit, recuperare ualeatus cura & diligentia defecit. Mortis quod scripsi scilicet ab ipso quatuor ingenia fuit mortua, sibi aliquoties angusta fuit: quoniam unice cum Marito vitam hanc mortalem agere duxit experit. Filius cum morti victimis animam ageret, abiit jam, inquit, mi Filiole, abiit: sum enim brevi & subfectura. Annū superiori nonvaria Pentecosten futuram animo suo obseruari, & eius exultatione se, non sine gaudio, differt, nec tamen fere, qui hanc rei causa sit: super verò cura pridie eiusfī morbus incepit, scilicet, iam demum, quid hoc omnis fuerit, & augurij sentire se, dicitur. Die 26. Maij per quietem videtur sic uir est oram ignotum, & procerum, qui palma orientis ramus manu fert, & montem excelsum ascensu superandam demonstraret. Tam vero nihil fecit mortem, ut mirum sit, hanc animam preficiens in sexum mulierem eadem cadet posuisse. Maritum obitū petit, ne apud Deum illam deprecatur: expere se disolvit, & effecit Christus. Sitim cum die post fr̄is proximo senit, ad eccliam, ubi ad eccliam, in que nec morbus, nec famis, nec nulla sitis est futura. Valedicimus aduersam aquifissimū rūlo animo, voluntati divina se totam subvenit, & neg. verba neg. & ḡs̄ ad uultus impastata signum dedit. Scimus & bas ex ipsā voces auditas suisse: oīde dicim bedomedas jam decubito, quae crux tamen, & calamitas mīhi diuinam non esse videntur. Dominus enim, & Salvator noster Christus mea causa longe maiori p̄fūsi, & creuentum sudorem emisit: cum ego parum angoris interdum persentiam: neg, sum enim dubius, quin mīhi Deus opportuno tempore auxilio uisit ad futurum. Ad Maritum versus, & sum erga ipsū amorem testata, nūl, inquietus, accidere mīhi posset gratias, quām si diuinus simul vivere nobis licet: fed magis Christum me amare convenient, quise totum mīhi impedit. Etiam si vero ad breve tempori spaciū percutiatur, tam in vita aeternā continuo nostra & perpetua, & multo fāc̄it ēst fātū. Tandem ante biuum inter sextam, & optimum septuagintam, cū Reverendis viri Dn. D. GERHARD U. anxys ab ipsa cotiis expeditis ante horas 5. rediūt, placidissimō obderimisseniplāne familiis edicto vocibus omnium ultimis: Veni Domine Iesu Christi, vitam finit, & astatī anno de nonfr̄cīs, primū quidem in templum oppidum, in quo conto sacerdotis habebitur, tam vero in templum cameterij Johanniticum, quod seipsum a locis dabit, prosequantur, rogamus, & mostrum, quicquid paterno fuit in demortuam anno: dignam honestissimam familiam, cui quidam scholasticus debet, nimis prilicium erat futurum, si commemorare velenum. Ille unum addiquat Laetitius, alia consequētē hereditatis per homini datar, nisi crediderit in Christum, & ilam crucem postandam, petiāndam, suscepit. Hoc perp̄tū qui non potest ille se non genui- lunij anno 1611.

TYPIS STEINMANNIANIS.

urn:nbn:de:urmel-33d55ea5-e99f-4c1b-ac5f-c587a62147106-00006073-22